

Sygn. akt: I C 812/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sylwia Staniszevska
Protokolant:	St. sek. sąd. Dorota Cichorz Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2021 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. Sp.k. z siedzibą w O.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. Sp.k. z siedzibą w O. kwotę 10.519,80 zł (dziesięć tysięcy pięćset dziewiętnaście zł 80/100 gr) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14.02.2020 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.567,58 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 812/20

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w O. w pozwie przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S. domagał się zasądzenia kwoty 12.201,30 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 lutego 2020 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód twierdził, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 7 stycznia 2020 roku zawartej z M. K. (1) nabył wierzytelność wobec pozwanego w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, z którego korzystała poszkodowana w trakcie likwidacji szkody zaistniałej w dniu 28 listopada 2019 roku w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...). W dniu 29 listopada 2019 roku poszkodowana zawarła z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego na czas likwidacji szkody, która trwała do 7 stycznia 2020 roku. Powód wystawił za czas najmu pojazdu zastępczego fakturę VAT na łączną kwotę 13.911,30 złotych brutto. Pozwany zapłacił na rzecz powoda jedynie kwotę 1.710 złotych.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w S. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew zakwestionował zgłoszone roszczenie tak co do zasady, jak i co do wysokości, w tym fakt, że zastosowana przez powoda stawka mieści się w stawkach rynkowych oraz że wskazywany przez powoda czas najmu pojazdu zastępczego mieści się w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Zdaniem pozwanego czas najmu pojazdu zastępczego na okres 39 dni jest zawyżony. Pozwany za zasadny okres wynajęcia pojazdu uznał 18 dni, uwzględniając 4 dni od dnia rozpoczęcia wynajmu do dnia wykonania oględzin podstawowych i przekazania informacji o kwalifikacji s. jako całkowitej wraz z wyceną wartości pojazdu oraz 14 dni organizacyjnych niezbędnych na zagospodarowanie pozostałości i ewentualny zakup innego pojazdu w miejsce uszkodzonego. Także stawka najmu pojazdu w wysokości 290 netto za dobę jest w ocenie pozwanego zawyżona. Ubezpieczyciel wyrażał chęć bezgotówkowego, niezwłocznego zorganizowania pojazdu za stawkę 95 złotych brutto za każdy dzień najmu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 listopada 2019 roku doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), należący do M. K. (1).

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego ubezpieczyciela.

Poszkodowana udzieliła powodowi pełnomocnictwa w zakresie kontaktu z towarzystwem ubezpieczeń celem pozyskania wszelkich informacji dotyczących przebiegu likwidacji szkody oraz wskazała powoda jako adresata do wglądu wszelkiej korespondencji szkodowej. Nadto upoważniła powoda do zlecenia organizacji pojazdu zastępczego od ubezpieczyciela sprawcy szkody, zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego z wypożyczalnią wskazaną przez zakład ubezpieczeń, wglądu w dokumenty dotyczące najmu pojazdu zastępczego, porównania warunków najmu pojazdu zastępczego, odbioru pojazdu zastępczego, odmowy wynajęcia pojazdu zastępczego w przypadku przedstawienia niekorzystnych warunków najmu pojazdu zastępczego.

(okoliczności bezsporne)

Następnego dnia po zdarzeniu poszkodowana zawarła z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) od dnia 29 listopada 2019 roku do dnia 7 stycznia 2020 roku. W umowie tej stawka za każdą rozpoczętą dobę najmu została ustalona na kwotę 290 zł netto dla okresu najmu od 15 do 31 dni.

(dowód: umowa krótkoterminowego najmu k. 12, cennik k. 13)

Kwota ta mieściła się w granicach stawek dla wynajmu pojazdu tej klasy na rynku lokalnym w okresie zdarzenia.

(dowód: opinia biegłego M. P. k.103-115, opinia uzupełniająca k. 137-141)

W dniu 2 grudnia 2019 roku P. C. działając w charakterze pełnomocnika poszkodowanej w zakresie najmu pojazdu zastępczego skontaktował się z pozwanym w celu organizacji najmu pojazdu zastępczego. Zlecenie to zostało zarejestrowane przez pracownika infolinii pozwanego ubezpieczyciela. Wypożyczalnia współpracująca z pozwanym nie była w stanie zorganizować poszkodowanej w pożądanym okresie pojazdu zastępczego odpowiadającego klasą pojazdowi uszkodzonemu na skutek kolizji z dnia 28 listopada 2019 roku.

(dowód: nagranie na płycie CD k. 7, zeznania świadka P. C. k. 80-80v.)

W dniu 3 grudnia 2019 roku pełnomocnik poszkodowanej ponownie zwrócił się do pozwanego o organizację pojazdu zastępczego, przekazując swoje dane do kontaktu. Jeszcze tego samego dnia P. C. poinformował M. K. (2), iż podjęto próbę organizacji pojazdu zastępczego na jej rzecz, jednakże wypożyczalnia współpracująca z ubezpieczycielem nie dysponuje pojazdem odpowiadającym klasą pojazdowi uszkodzonemu.

(dowód: wiadomość e-mail z dn. 3.12.2019r. k. 27, 28)

W dniu 2 stycznia 2020 roku poszkodowana otrzymała od pozwanego kwotę 6.120 złotych z tytułu szkody o nr (...).

(dowód: potwierdzenie wykonania operacji k. 29)

W dniu 7 stycznia 2020 roku poszkodowana zwróciła pojazd powodowi, a ten wystawił na poszkodowaną fakturę VAT nr (...) z tytułu najmu pojazdu zastępczego na okres 39 dni na kwotę 11.310 zł netto, 13.911,30 zł brutto, ustalając stawkę dobową na poziomie 290 złotych netto. Następnie powód zawarł z M. K. (1) umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której wymieniona przeniósła na jego rzecz wierzytelność z tytułu odszkodowania za najem pojazdu zastępczego wobec (...) S.A. (...) Towarzystwa (...)

(dowód: cesja z dn. 07.01.2020r. k. 18, faktura z dn. 07.01.2020r. k. 14, akta szkody zawarte na płycie CD k. 71)

Pismem z dnia 8 stycznia 2020 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 13 stycznia 2020 roku, powód poinformował ubezpieczyciela o umowie cesji zawartej z poszkodowaną i wezwał go do zapłaty kwoty 13.911,30 złotych wynikającej z faktury VAT nr (...).

(dowód: pismo z dn. 8.01.2020r. k. 22-24)

Decyzją z dnia 16 stycznia 2020 roku pozwany przyznał powodowi kwotę 1.710 złotych brutto tytułem odszkodowania za koszty pojazdu zastępczego, akceptując 18 - dniowy okres najmu oraz weryfikując stawkę za wynajem pojazdu do 95 złotych brutto, wskazując przy tym, że za taką stawkę Towarzystwo (...) proponowało poszkodowanej zorganizowanie wynajmu pojazdu.

(dowód: decyzja z dn. 16.01.2020r. k. 25-26)

W okresie, w którym poszkodowana wynajmowała pojazd zastępczy od powoda nie była w posiadaniu innego samochodu, który mogłaby wykorzystywać w miejsce uszkodzonego. (...) zastępcze wykorzystywała w celu odwożenia dzieci do szkoły, na zajęcia dodatkowe, odwiedzin u syna w szpitalu czy przewożenia towaru potrzebnego do pracy.

(dowód: zeznania świadka M. K. (1) k. 80v. – 81)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

W przedmiotowej sprawie stan faktyczny pozostawał w istotnej mierze niesporny. Nie był kwestionowany fakt kolizji drogowej z dnia 28 listopada 2019 roku, w wyniku której doszło do uszkodzenia pojazdu marki V. (...) należącego do M. K. (1). Poza sporem pozostawała także zasada odpowiedzialności pozwanego za szkodę oraz fakt, iż skutek umowy cesji zawartej między poszkodowaną a powodem, wierzytelność o naprawienie szkody przysługuje obecnie powodowi. Kwestię sporną stanowił natomiast uzasadniony czas wynajmu pojazdu, jak i zastosowana przez powoda stawka dobową najmu.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przepisy kodeksu cywilnego (art. 361-363 k.c.) precyzują, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

W uchwale z dnia 17 listopada 2011r. (III CZP 5/11 OSNC 2012, Nr 3, poz. 28) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej

posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. W uzasadnieniu uchwały wskazano również, że nie wszystkie wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Sąd Najwyższy zauważył, iż nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być – co do zasady – uznane wydatki poniesione na najęcie pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony i na czas niezbędny do naprawy albo zakupu nowego pojazdu. Stanowisko to Sąd Rejonowy w całości podziela.

W dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego dominującym stanowiskiem było, że okres celowego i ekonomicznie uzasadnionego najmu pojazdu zastępczego w przypadku szkody całkowitej w pojeździe obejmuje okres od dnia wynajęcia pojazdu zastępczego do dnia, w którym poszkodowany mógł nabyć analogiczny pojazd, ale nie później niż do dnia otrzymania świadczenia odszkodowawczego za szkodę całkowitą w pojeździe. Takie stanowisko zaprezentował Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 8 września 2004 r. sygn. akt IV CK 672/03. Stanowisko to jednak uległo modyfikacji w późniejszych orzeczeniach. W uzasadnieniu uchwały z dnia 17 listopada 2011r. Sąd Najwyższy jako aktualne podtrzymał swoje wytyczne co do zasad i zakresu refundacji kosztów najmu, jednocześnie wskazał, że ma to być okres „niezbędny do zakupu innego pojazdu mechanicznego”. Czasem refundowanego najmu pojazdu zastępczego w przypadku szkody całkowitej jest okres od dnia wynajęcia pojazdu zastępczego w związku ze zniszczeniem posiadanego przez poszkodowanego pojazdu do dnia, w którym poszkodowany mógł nabyć faktycznie i obiektywnie odtworzyć możliwość korzystania ze zniszczonej rzeczy poprzez zakup innego pojazdu mechanicznego o podobnej wartości rynkowej. Okres ten może kończyć się wcześniej niż dzień wypłaty odszkodowania za szkodę w pojeździe, może kończyć się w dniu wypłaty tego rodzaju świadczenia odszkodowawczego, może również wykraczać poza dzień wypłaty odszkodowania za szkodę całkowitą w samochodzie. Należy zatem ustalać i badać chwilę, w której możliwe było odtworzenie przez poszkodowanego możliwości korzystania z rzeczy poprzez zakup innego pojazdu mechanicznego. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, iż okres najmu powinien wynosić 34 dni, poczynając od dnia 29 listopada 2019 roku. Należy bowiem podkreślić fakt, że w rozpatrywanej sprawie wystąpiła tzw. szkoda całkowita, o czym poszkodowana została poinformowana. M. K. (1) zawierając umowę najmu pojazdu z powodem zobowiązała się do zdania wynajmowanego auta najpóźniej w dniu wypłaty odszkodowania, w przypadku, gdy szkoda zostanie rozliczona w ramach szkody całkowitej (k.21). Mimo, iż poszkodowana otrzymała od ubezpieczyciela odszkodowanie w dniu 2 stycznia 2020 roku, to nowy pojazd zakupiła dopiero po upływie około miesiąca od chwili likwidacji szkody. Trudno zatem uznać, iż poszkodowana po otrzymaniu środków finansowych od pozwanego zwlekała ze zwrotem pojazdu zastępczego z uwagi na finalizowanie zakupu nowego pojazdu, skoro doszło do tego dopiero kilka tygodni później. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż najem powinien zakończyć się w dniu 2 stycznia 2020 roku.

Jak wskazano wyżej, między stronami zachodził także spór co do wysokości zastosowanej przez powoda stawki, wobec czego Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego na tę okoliczność. W sporządzonej na zlecenie Sądu opinii biegły M. P. wskazał, iż koszty wynajmu auta odpowiadającego klasą pojazdowi uszkodzonemu na rynku lokalnym kształtowały się w zakresie od ok. 110 złotych do 335 złotych netto za dobę. Zarzuty do powyższej opinii wniosła strona pozwana wskazując, iż podane przez biegłego stawki dotyczą najmu bezgotówkowego z OC sprawcy, są to zatem stawki żądane od ubezpieczycieli, a nie stawki rynkowe. Zdaniem pozwanego biegły powinien ustalić również stawki dla najmu gotówkowego stosowane przez wypożyczalnie ogólnopolskie. W opinii uzupełniającej biegły przyznał, że ceny najmu bezgotówkowego są średnio o 10% wyższe od cen najmu gotówkowego. W związku z powyższym, w celu uzyskania szacunkowego zakresu stawek uwzględniających formę gotówkową, przedział przenalizowanych przez biegłego stawek najmu pojazdów zastępczych należących do segmentu D obowiązujących na rynku lokalnym należało skorygować o ww. wartość. Tym samym przedział stawek przy wynajmie pojazdów zastępczych mieścił się

w granicach 99 – 301,50 złotych netto (tj. 121,77 – 370,85 złotych brutto), zaś średnia stawka wynosiła 200,25 złotych netto za dobę najmu. Biegły uznał zatem, iż koszt najmu pojazdu F. (...) wynoszący 290 złotych netto za dobę mieści się w przedziale stawek stosowanych w wypożyczalniach działających na rynku lokalnym poszkodowanej przy wynajmie pojazdów zastępczych segmentu D oraz skorygowaniu zakresu stawek z tytułu formy gotówkowej. W ocenie Sądu, zarówno opinia główna, jak i uzupełniająca, są jasne i logiczne, a nadto zostały sporządzone fachowo i rzetelnie. Wnioski wywiedzione w opinii są należycie uzasadnione i wolne od błędów logicznych oraz wewnętrznych sprzeczności, stanowiąc potwierdzenie fachowej wiedzy biegłego. W ocenie Sądu wartość merytoryczna poczynionych przez biegłego ustaleń nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. W tych warunkach wysokość odszkodowania za najem pojazdu zastępczego należało określić według stawki dobowej w wysokości 290 złotych netto przyjętej przez powoda.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał za uzasadnione domaganie się przez powoda refundacji kosztów najmu pojazdu za okres 34 dni po stawce 290 złotych netto. Wysokość odszkodowania z tego tytułu należało wyliczyć zatem według stawki brutto po $356,70 \text{ zł} \times 34 \text{ dni} = 12.127,80 \text{ zł}$. Jednakże Sąd na skutek omyłki rachunkowej przyjął stawkę brutto w wysokości 359,70 złotych i wyliczył należne odszkodowanie na kwotę 12.229,80 złotych ($359,70 \text{ zł} \times 34 \text{ dni}$). Biorąc pod uwagę kwotę 1,710 złotych wypłaconą w postępowaniu likwidacyjnym, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.519,80 złotych ($12.229,80 \text{ zł} - 1.710 \text{ zł}$). O odsetkach, zgodnie z żądaniem pozwu, orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 2 k.c. Uznając zaś dalej idące żądanie za niezasadne, Sąd w punkcie II wyroku na podstawie powyższych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario, powództwo oddalił.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie III wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. zdanie drugie uznając, że powód uległ tylko w nieznacznej części swego żądania i włożył obowiązek zwrotu wszystkich kosztów na stronę pozwaną. Na łączną kwotę kosztów poniesionych przez powodałożyło się: 750 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17 złotych tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 1.000 złotych tytułem zaliczki na opinię biegłego, 172,58 złotych tytułem wydatkowanej zaliczki na koszty stawienia świadka, 45 złotych tytułem kosztów dojazdu pełnomocnika powoda na rozprawę oraz 3.600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265 j.t.), co daje łączną kwotę 5.567,58 złotych.